

te, jf. bemærkningerne til § 41, stk. 2, og til detailforretninger (vildt- og fiskehandlere).

Med hensyn til kravet om, at kun autoriserede mejerier må indveje mælk, skal det sikres, at de mælkeprodukter, som bringes i omsætning, eksempelvis gennem pasteurisering, er sundhedsmæssig sikre. Muligheden for mælkeproducenters salg direkte til forbrugere (staldørssalg) vil dog blive videreført med hjemmel i § 42.

Inden for den gældende EU-regulering findes der tilsvarende krav om godkendelse af engrosvirksomheder på det animalske produktområde, idet denne forudgående tilladelse i de pågældende retsakter benævnes »autorisation«. Der er dog alene tale om en rent sproglig variation, og der er således på disse områder overensstemmelse mellem lovforslaget og de produktspecifikke dele af fødevarereguleringen inden for fællesskabsretten. I de horisontale direktiver om fødevarer er der ikke krav om godkendelse af engrosvirksomheder, og den danske lovgivning er således på dette område mere vidtgående.

Til stk. 3

Bestemmelsen viderefører levnedsmiddellovens § 31, stk. 4, og påtænkes som denne anvendt til fortsat at kunne undtage f.eks. en bager med to forretninger fra at skulle søge autorisation efter stk. 1, hvis der i den ene bagerforretning fremstilles brød til forhandling i begge forretninger. Bestemmelsen vil sammen med den tilsvarende bestemmelse i § 45, stk. 2, i lovforslaget bl.a. videreføre den nuværende mulighed for at detailforretninger kan tilvirke og engrosforhandle fødevarer, hvis værdien af de varer, som sælges engros, ikke overstiger den dobbelte værdi af de fødevarer, der sælges til den endelige forbruger fra forretningsstedet.

Til § 45

Med bestemmelsen foreslås levnedsmiddellovens § 34, stk. 1, kødlovens § 5, stk. 1, mælkeproduktlovens § 5, stk. 1, æglovens § 8, stk. 1, og fiskekvalitetslovens § 14, stk. 1, om engrosopbevaring og -forhandling samlet og videreført.

Afgrænsningen af engrosbegrebet er forskelligt i de enkelte fødevarerlove. Lovforslaget taget udgangspunkt i den bredere definition af engrosbegrebet, som er anvendt i levnedsmiddelloven. Dette indebærer, at der i tilknytning til opbevaring og forhandling af fødevarer og tilsætningsstoffer med henblik på salg til andre end den endelige forbruger som udgangspunkt må foretages opbevaring, aftapning, emballering, ompakning og transport af disse varer, hvis disse aktiviteter er omfattet af godkendelsen.

I en række tilfælde udgør de nævnte aktiviteter dog en naturlig del af tilvirkningen, og i disse tilfælde er de omfattet af autorisationskravet i § 44. Som de væsentligste eksempler på dette kan nævnes aftapning af mælk samt udkæring og pakning af kød.

Generelt vil bestemmelsen omfatte virksomheder, der enten driver et engroslager for fødevarer eller tilsætningsstoffer eller som engrosforhandler sådanne varer. Den omfatter således også fødevareregrossister, som alene er handelsvirksomheder uden egne lagerfaciliteter. I de tilfælde, hvor oplagringen sker på en virksomhed, som er autoriseret efter § 44, kræves der ikke særskilt godkendelse af oplagringen, hvis den ikke er i strid med vilkårene for autorisationen.

Det kan nævnes, at forslaget betyder, at virksomheder, der kvalitetssorterer og pakker æg, skal godkendes efter denne bestemmelse. Også markeder, herunder fiskeauktioner, hvor der omsættes fødevarer til engrossalg vil være omfattet af bestemmelsen, uanset om der i tilknytning dertil finder oplagring sted.

Bestemmelsen indebærer, at en række virksomheder, som hidtil har været underkastet et autorisationskrav efter kødloven, mælkeproduktloven, ægloven eller fiskekvalitetsloven, i fremtiden vil blive godkendt. Som også nævnt i de indledende bemærkninger til kapitel 7, er der dog alene tale om en sproglig ændring, idet mulighederne for at fastsætte krav og vilkår vil være uændrede.

Til stk. 2.

Bestemmelsen viderefører levnedsmiddellovens § 34, stk. 3, i relation til engrosledet.

Det er med forslaget hensigten at fortsætte den hidtidige praksis, hvorefter engrosvirksomheder, der kun foretager en egentlig opbevaring af fødevarer og tilsætningsstoffer, f.eks. kolonialvarelagre og depoter for emballeret øl og mineralvand, kan undtages fra kravet om godkendelse og alene skal få virksomheden registreret hos tilsynsmyndigheden. Bestemmelsen vil desuden også kunne anvendes for handelsvirksomheder uden egne lagerfaciliteter. Virksomheder, som håndterer let fordærvelige fødevarer, kan ikke omfattes af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 44, stk. 3, vedrørende detailvirksomheder med et mindre engrossalg.

Til § 46

Med bestemmelsen foreslås bestemmelserne i levnedsmiddellovens § 34, stk. 1, videreført i relation til detaileddet.

Det er hensigten at fortsætte den i henhold til lev-